

prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) A. Negru
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

ÎNCHEIERE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, Galina Stratulat
judecători Oleg Sternioală, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Igor Isac în interesele lui Veaceslav Bașmacenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Veaceslav Bașmacenco împotriva Silviei Bașmacenco cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, intervenient accesoriu Direcția Municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului, sectorul Buiucani, municipiul Chișinău, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017,

c o n s t a ț ă :

La 03 martie 2016 Veaceslav Bașmacenco a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Silviei Bașmacenco, iar la 30 martie 2016 cerere de concretizare a cerințelor (f.d. 15-16), solicitând desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX cu tatăl său - Veaceslav Bașmacenco și al copilului minor ZZZZZ cu mama sa - Silvia Bașmacenco.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 22 noiembrie 2003 a înregistrat căsătoria cu pârâta, iar din căsătorie s-au născut copiii, XXXXX și ZZZZZ.

Invocă reclamantul că, pe parcursul conviețuirii împreună, relațiile dintre soți s-au înrăutățit, iar în familie au apărut conflicte și neînțelegeri, cu consecințe negative asupra copiilor.

Sușține că în luna mai 2015, soția a părăsit domiciliul împreună cu fiica minoră ZZZZZ, iar el a rămas împreună cu fiul minor XXXXX, care locuiește cu dansul și este la întreținerea și educarea sa.

Menționează că de comun acord au ajuns la concluzia de a desface căsătoria pe cale judiciară, deoarece păstrarea familiei în continuare nu mai este posibilă.

Totodată, remarcă reclamantul că prin conviețuirea separată s-a constatat că copiii se simt mai bine, iar sănătatea lor este mai satisfăcătoare.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 06 martie 2017 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Veaceslav Bașmacenco.

S-a desfăcut căsătoria încheiată între Veaceslav Bașmacenco și Silvia Bașmacenco la 22 noiembrie 2003 la OSC Ciocana, mun. Chișinău, sub nr. 563.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei s-a încasat de la Veaceslav Bașmacenco și Silvia Bașmacenco în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 100 lei fiecare.

S-a stabilit locul de trai al copilului minor comun XXXXX, cu tatăl acestuia, Veaceslav Bașmacenco.

S-a stabilit locul de trai al copilului minor comun ZZZZZ, cu mama acesteia, Silvia Bașmacenco.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 05 aprilie 2017, Silvia Bașmacenco a declarat apel, solicitând casarea parțială a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie stabilit locul de trai al copiilor minori XXXXX și ZZZZZ cu mama Silvia Bașmacenco.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017 s-a admis apelul declarat de Silvia Bașmacenco.

S-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 martie 2017, în partea prin care a fost stabilit domiciliul copiilor minori.

În partea casată s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a stabilit domiciliul copiilor minori XXXXX și ZZZZZ cu mama acestora, Silvia Bașmacenco.

În rest, hotărârea s-a menținut.

În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că soluția instanței de fond privind determinarea domiciliului ambilor copii separat este eronată, având în vedere interesul primordial al copiilor.

În acest sens, a menționat că separarea copiilor constituie o măsură extremă, care își poate găsi justificare numai în lipsa de posibilități materiale ale fiecărui părinte de a-i crește și educa împreună.

Astfel, instanța de apel a constatat că, mama copiilor Silvia Bașmacenco dispune de suficiente resurse materiale pentru întreținerea ambilor copii, iar autoritatea tutelară a avizat pozitiv posibilitatea stabilirii domiciliului copiilor minori cu aceasta.

La 04 septembrie 2017 avocatul Igor Isac, în interesele lui Veaceslav Bașmacenco, a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 martie 2017.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, pe care o consider neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Astfel, a invocat că instanța de apel a aplicat și a interpretat în eronat normele de drept material, iar concluziile expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Totodată, consideră că instanța de apel a ignorat să reflecte în concluziile sale argumentarea preferinței unor probe față de altele.

A menționat că instanța de judecată a ignorat prevederile art. 54 din Codul familiei și nu a luat în considerare opinia copilului care a atins vârsta de 10 ani.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de către recurent la 17 iulie 2017 (f.d. 147), recursul înaintat la 04 septembrie 2017, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Igor Isac în interesele lui Veaceslav Bașmacenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Igor Isac în interesele lui Veaceslav Bașmacenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari